

Така, напр. веднѣжъ единъ законникъ запиталъ И. Христа: „Коя е най-главната заповѣдь въ Божия законъ“. А Исусъ му отговорилъ: „най-главната и първа заповѣдь въ закона е тази: да обичашъ Госида Бога отъ всичката си душа и сърдце; а втората — подобна на нея е: да обичашъ ближния си, като самъ себе си“. Законникътъ се прѣсторилъ, че не разбира послѣдната заповѣдь и повторно запиталъ И. Христа: „Кого трѣбва да считаме за свой ближнъ?“ Исусъ му отговорилъ съ тази притча: „Нѣкой си челоуѣкъ трѣгналъ да пѣтува. Изъ пѣтя го хванали разбойници, взели му паритѣ, били го, наранили го и го оставили на пѣтя, па избѣгали. Бѣдниятъ и битиятъ пѣтникъ викалъ за помощъ всѣкиго, който заминалъ край него. Най-напрѣдъ миналъ единъ свещеникъ, слѣдъ него заминалъ и други челоуѣкъ, но никой не се отбилъ да му помогне. Слѣдъ тѣзи двама пѣтника, заминалъ трети, който билъ Самарянинъ. Той, ка-